

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
98/C 171/01	Ecu.....	1
98/C 171/02	Anmälan av standardavtal avseende distribution (Ärende nr IV/37.067 — Belgacom) ⁽¹⁾	2
98/C 171/03	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende nr IV/M.1165 — Lufthansa/Menzies/LCC) ⁽¹⁾	3
98/C 171/04	Statligt stöd — Tyskland ⁽¹⁾	4
	<i>II Förberedande rättsakter</i>	
	Kommissionen	
98/C 171/05	Förslag till rådets beslut om att sluta ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Europarådet för att, i enlighet med artikel 7.3 i rådets förordning (EG) nr 1035/97 av den 2 juni 1997 om inrättande av ett europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet, inleda ett nära samarbete mellan centrumet och Europarådet	10
98/C 171/06	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3330/91 om statistik över varuhandel medlemsstater emellan (INTRASTAT) ⁽¹⁾	12

Informationsnummer

Innehållsförteckning (fortsättning)

Sida

III *Upplysningar*

Rådet

Kommissionen

Europaparlamentet

98/C 171/07

Meddelande om anordnande av allmänna uttagningsprov 14

Kommissionen

98/C 171/08

Media II — Utveckling och distribution (1996—2000) — Genomförande av programmet för främjande av utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk — Meddelande om ansökningsomgång 7/98 — Stöd till utveckling av multimedia ⁽¹⁾ 15

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Ecu ⁽¹⁾

4 juni 1998

(98/C 171/01)

Valutabelopp för en enhet:

Belgiska franc och luxemburgska franc	40,6249	Finska mark	5,98519
Danska kronor	7,50123	Svenska kronor	8,63144
Tyska mark	1,96945	Pund sterling	0,675785
Grekiska drakmer	334,906	USA-dollar	1,11187
Spanska pesetas	167,247	Kanadensiska dollar	1,61866
Franska franc	6,60417	Japanska yen	153,827
Irländska pund	0,780697	Schweiziska franc	1,63945
Italienska lire	1940,05	Norska kronor	8,29454
Nederländska gulden	2,21985	Isländska kronor	78,7982
Österrikiska schilling	13,8583	Australiska dollar	1,82124
Portugisiska escudos	201,693	Nyzeeländska dollar	2,12391
		Sydafrikanska rand	5,69221

Kommissionen har installerat en telex med automatiskt svar som ger omräkningstalen i ett antal valutor. Denna tjänst är öppen varje dag från kl. 15.30 till kl. 13.00 följande dag. De som använder sig av tjänsten skall göra på följande sätt:

- Ring telexnummer Bryssel 237 89.
- Lämna det egna telexnumret.
- Skriv koden "cccc" som startar det automatiska systemet som överför omräkningstalen för ecun.
- Överföringen bör inte avbrytas förrän meddelandet är slut, vilket markeras med koden "ffff".

Anmärkning: Kommissionen har även automatiska faxsvarare (nr 296 10 97 och nr 296 60 11) som tillhandahåller dagliga uppgifter om beräkning av de omräkningstal som skall tillämpas med avseende på jordbrukspolitiken.

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT L 189, 4.7.1989, s. 1).

Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT L 349, 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT L 349, 23.12.1980, s. 27).

Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 345, 20.12.1980, s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1).

Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT L 311, 30.10.1981, s. 1).

Anmälan av standardavtal avseende distribution**(Ärende nr IV/37.067 — Belgacom)**

(98/C 171/02)

(Text av betydelse för EES)

1. Den 21 maj 1998 mottog kommissionen en anmälan i enlighet med artiklarna 2 och 4 i rådets förordning nr 17 (¹). Anmälan avser de standardavtal avseende distribution som Belgacom, den etablerade offentliga belgiske teleoperatören, har för avsikt att tillämpa vid distribution av telefonitjänster och utrustning i Belgien.
2. De anmälda agentavtalen, som utgör standardavtal, innehåller en konkurrensklausul. Agenter som dessutom är försäljare av utrustning omfattas av både ett konkurrensförbud och en exklusiv inköpskyldighet. De anmälda avtalen är tillämpliga under en period av tre år med en möjlighet till förlängning med maximalt två år.
3. Efter en preliminär undersökning konstaterar kommissionen att de anmälda avtalen skulle kunna omfattas av rådets förordning nr 17.
4. Kommissionen inbjuder tredje man vars intressen kan beröras att lämna in sina eventuella synpunkter på avtalen till kommissionen.
5. Synpunkterna skall vara kommissionen till handa senast 20 dagar efter det att denna anmälan offentliggjorts. Synpunkter kan skickas till kommissionen per fax (faxnr (32-2) 296 70 81) eller post med referensnummer IV/37.067 — Belgacom till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat C
Kontor 3/100
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

e-mail: Laurence.de-Wit@dg4.cec.be

Internet GD IV: <http://europa.eu.int/en/comm/dg04/dg4home.htm>

(¹) EGT 13, 21.2.1962, s. 204/62.

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende nr IV/M.1165 — Lufthansa/Menzies/LCC)

(98/C 171/03)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 27 maj 1998 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, genom vilken Lufthansa Airport and Ground Services GmbH, kontrollerat av Deutsche Lufthansa AG och Menzies Transport Services Ltd, kontrollerat av John Menzies plc, förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, gemensam kontroll över The London Cargo Center Ltd, genom förvärv av aktier och tillgångar.

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

- Lufthansa Airport and Ground Services GmbH: passagerar- och flygplanshanteringstjänster.
- Menzies Transport Services Ltd: frakttransport via land och luft.
- The London Cargo Center Ltd.: flygplatstjänster (ground handling) vid tre flygplatser i London: Heathrow, Gatwick och Stansted (London Airport System).

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer IV/M.1165 — Lufthansa/Menzies/LCC till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat B — Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

STATLIGT STÖD

TYSKLAND

(98/C 171/04)

(Text av betydelse för EES)

*(Artiklarna 92–94 i Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen)***Kommissionens tillkännagivande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget till övriga medlemsstater och andra berörda parter om Tysklands vägran att godta införandet av de sektorsövergripande rambestämmelserna för regionalstöd till stora investeringsprojekt**

Genom den skrivelse som återges nedan underrättade kommissionen den tyska regeringen om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget.

”Under flera år arbetade kommissionen med att utforma nya bestämmelser för kontrollen av regionalstöd till stora investeringsprojekt. Kommissionens planer på att införa ett övergripande tillvägagångssätt för kontrollen av statligt stöd till sådana projekt aviserades först i dess meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om industripolitiska åtgärder för att stärka industrins konkurrenskraft inom Europeiska unionen⁽¹⁾. I rådets resolution av den 23 november 1994 om att stärka konkurrenskraften hos industrin inom gemenskapen nämndes uttryckligen behovet av att överväga ett övergripande tillvägagångssätt.

Periodiskt återkommande diskussioner om nya rambestämmelser hölls mellan kommissionen och medlemsstaterna. Med utgångspunkt från dessa diskussioner lade kommissionen fram ett utkast till nya, sektorsövergripande rambestämmelser om kontroll av regionalstöd till stora investeringsprojekt vid det multilaterala möte som hölls i Bryssel den 15 januari 1997 mellan medlemsstaternas sakkunniga på området statligt stöd. Vid mötet var en stor majoritet av medlemsstaterna positiva till kommissionens förslag. Efter mötet samrådde kommissionen med medlemsstaterna om de tekniska detaljerna i förslaget genom en skrivelse av den 25 februari 1997. Kommissionen hade också ett antal bilaterala diskussioner med medlemsstaterna, bland annat Tyskland. Införandet av sektorsövergripande rambestämmelser hade också särskild prioritet i kommissionens handlingsplan för den inre marknaden, som mottogs positivt av Europeiska rådet vid dess möte i Amsterdam den 16 och 17 juni.

I en skrivelse av den 5 mars 1998 informerade kommissionen alla medlemsstater om sitt beslut av den 16 de-

cember 1997 att som en lämplig åtgärd enligt artikel 93.1 i EG-fördraget föreslå att nya rambestämmelser för regionalstöd till stora investeringsprojekt skall införas inom gemenskapen. Kommissionen uppmanade medlemsstaterna att inom 20 arbetsdagar meddela att de godkänner införandet av sektorsövergripande rambestämmelser i den mån detta berörde anmälningsförfarandet. I skrivelsen uppgavs att om någon medlemsstat inte meddelade sitt godkännande inom den fastställda tidsfristen skulle kommissionen, om nödvändigt, omedelbart inleda förfaranden enligt artikel 93.2 i EG-fördraget med avseende på alla gällande stödprogram i den berörda medlemsstaten enligt vilka stöd som omfattas av de nya bestämmelserna skulle kunna beviljas.

Enligt rambestämmelserna skall medlemsstaterna i enlighet med artikel 93.3 i EG-fördraget anmäla alla förslag om att bevilja regionalt investeringsstöd⁽²⁾ inom ramen för ett godkänt stödprogram⁽³⁾, där något av följande två kriterier uppfylls:

- i) En sammanlagd projektkostnad på minst 50 miljoner ecu⁽⁴⁾, plus kumulerat stöd⁽⁵⁾ uttryckt i procent av de stödberättigande investeringskostnaderna på åtminstone 50 % av taket för regionalstöd till stora företag i det berörda området plus stöd per skapat eller bevarat arbetstillfälle på minst 40 000 ecu⁽⁶⁾.
- ii) Sammanlagt stöd på minst 50 miljoner ecu.

⁽²⁾ Regionalt investeringsstöd som beviljas endast för att skapa nya arbetstillfällen enligt beskrivningen i gemenskapens riktlinjer för regionalstöd omfattas inte av dessa rambestämmelser.

⁽³⁾ Kravet på anmälan gäller självfallet även förslag om att bevilja stöd för särskilda ändamål.

⁽⁴⁾ 15 miljoner ecu för projekt inom textil- och konfektionssektorn.

⁽⁵⁾ Inbegripet eventuell medfinansiering från strukturfonderna.

⁽⁶⁾ 30 000 ecu för projekt inom textil- och konfektionssektorn.

⁽¹⁾ KOM(94) 319 slutlig.

14 medlemsstater har skriftligen godkänt införandet av sektorsövergripande rambestämmelser. Den tyska regeringen har emellertid i en skrivelse av den 31 mars 1998 underrättat kommissionen om att den inte godtar införandet av dessa bestämmelser. Nedan följer en närmare beskrivning och granskning av de argument som framförs i skrivelsen.

1. Allmänt sett hävdar den tyska regeringen att den fortfarande stödjer kommissionens mål att ersätta sektorsvisa bestämmelser med ett övergripande tillvägagångssätt. Den tyska regeringen riktar emellertid flera allvarliga invändningar mot utformningen av de sektorsövergripande rambestämmelserna. Den har tidigare presenterat dessa invändningar för kommissionen, som emellertid inte har beaktat dem.

Kommissionen påpekar att den under 1997 ansträngde sig avsevärt för att Tysklands invändningar skulle beaktas i utkastet till rambestämmelser, trots att Tyskland inte lämnade något skriftligt svar på kommissionens skrivelse av den 25 februari 1997, där alla medlemsstater uppmanades att lämna synpunkter på vissa inslag i förslaget. Flera bilaterala diskussioner hölls därefter mellan kommissionen och de tyska myndigheterna, vilket ledde till att kommissionen gjorde vissa ändringar i utkastet. I detta bilaterala utbyte ingick ett möte den 15 juli 1997, som följdes av en skriftväxling (kommissionens skrivelser av den 28 juli 1997 och den 15 december 1997 och en skrivelse från de tyska myndigheterna till kommissionen av den 24 november 1997).

Under dessa bilaterala och multilaterala diskussioner och som ett erkännande av de kompromisser som de flesta, om inte alla, medlemsstater fick göra för att enighet skulle uppnås, klargjorde kommissionen att de sektorsövergripande rambestämmelserna skall införas på försök under tre år och att kommissionen före utgången av försöksperioden skall göra en grundlig utvärdering av rambestämmelsernas ändamålsenlighet och räckvidd, och då bland annat överväga frågan om huruvida rambestämmelsernas giltighetstid skall förlängas eller om de skall revideras eller avskaffas.

2. De tyska myndigheterna hävdar att de tre bedömningskriterierna och den till dessa knutna beräkningsformeln i enskilda ärenden kan leda till att kommissionens beslut inte går att förutsäga och att investeringarna inte ges den rättssäkerhet de behöver.

Kommissionen anser tvärtom att de sektorsövergripande rambestämmelserna ger en tillräcklig grad av förutsägbarhet genom tillämpningen av tre klart definierade kvantifierbara bedömningskriterier. Eftersom de presumtiva stödmottagarna har god kännedom om sina sektorer och undersektorer och sin ställning inom dessa, är kommissionen övertygad om att de i allmänhet med en rimlig grad av säkerhet kan förutsäga resultatet av kommissionens tillämpning av konkurrensfaktorn. Vad gäller antalet direkta och indirekta arbetstillfällen som skapas genom ett projekt, vilket är relevant för tillämpningen av den andra och den tredje bedömningsfaktorn (förhållandet mellan kapital och arbetstillfällen samt regionalfaktorn), godtar kommissionen att det endast genom en kontroll i efterhand är möjligt att kontrollera om de siffror som uppgavs vid anmälan var riktiga. Därmed går det att vid anmälan göra antaganden som senare visar sig vara orealistiska. Stödmottagarna kommer vid anmälan att vara medvetna om de eventuella följderna av denna kontroll. Det bör emellertid också noteras att eftersom bedömningsfaktorerna bygger på flera olika värden kan det i praktiken finnas en viss marginal inom vilken det faktiska antalet skapade arbetstillfällen kan skilja sig från det antal som anmälts utan att den högsta tillåtna stödnivån sänks vid kontrollen i efterhand.

Kommissionen anser därför att de sektorsövergripande rambestämmelserna ger en tillräcklig grad av förutsägbarhet och rättssäkerhet. Man bör samtidigt komma ihåg att kommissionens utrymme att göra egna bedömningar vid tillämpning av artikel 93.3 i EG-fördraget har bekräftats av EG-domstolen (*).

3. De tyska myndigheterna uppger att de tre bedömningsfaktorer som kommissionen föreslagit för bedömning av enskilda ärenden skulle leda till att kommissionen ingriper i bedömningen av de förtjänster som talar för ett visst stödförslag, särskilt som kommissionen förbehåller sig rätten att begära uppgifter om ett projekts lönsamhet. De tyska myndigheterna undrar om denna typ av bedömning är nödvändig för kontrollen av statligt stöd och om befogenhetsfördelningen mellan kommissionen och medlemsstaterna respekteras.

Kommissionen upprepar ännu en gång det som anges i punkt 1.5 i rambestämmelserna, nämligen att

(*) T.ex. i mål C-225/91, Matra mot kommissionen.

den inte har för avsikt att i onödan inkräkta på medlemsstaternas rätt att bestämma över regionalpolitiken. Inte heller försöker kommissionen försvaga tillämpningen av artikel 92.3 a och 92.3 c i EG-fördraget, som syftar till att uppmuntra företagen att investera i mindre gynnade områden, trots dessa områdens strukturella nackdelar. Avsikten är i stället att begränsa de nya bestämmelsernas räckvidd till sådana stora, ofta kapitalintensiva investeringsprojekt som skulle kunna få allvarliga följder för konkurrenter på andra håll inom EES som inte får stöd. Avsikten är också att på ett mer kritiskt sätt granska de planerade stödnivåerna för projekt som vare sig direkt eller indirekt på något nämnvärt sätt ökar sysselsättningen i den berörda regionen, vilket är ett viktigt mål för regionalpolitiken. Rambestämmelserna överensstämmer helt med slutsatserna från toppmötet om sysselsättningen som hölls i Luxemburg den 20–21 november 1997, eftersom de medverkar till att återställa balansen till förmån för stöd som främjar sysselsättningen. Medlemsstaterna kommer också i fortsättningen att fritt kunna besluta om stödnivån i de allra flesta fall, i enlighet med villkoren i de godkända regionala stödprogrammen. Kommissionen anser att en fortsatt sträng kontroll av statligt stöd till sådana projekt är av avgörande betydelse för en välfungerande inre marknad. I den femte undersökningen av statligt stöd för åren 1992–1994⁽⁸⁾, som inte visade på någon minskning av de allmänna stödnivåerna, underströks behovet av konkreta åtgärder.

Kommissionen betonar att den inte har några som helst avsikter att ta på sig ansvaret för granskningen av ett projekts eventuella lönsamhet. Tvärtom anges uttryckligen i punkt 3.1 i rambestämmelserna att 'frågan om ett enskilt projekts lönsamhet får medlemsstaterna själva avgöra'. I normala fall kommer kommissionen inte att behöva sådana uppgifter från medlemsstaterna, men den anser ändå att sådana uppgifter, som bör vara lättillgängliga, under vissa omständigheter skulle kunna underlätta analysen av ett visst ärende.

utan i själva verket förhindra att incitament beviljades till stora investeringsprojekt i strukturellt svaga regioner. De tyska myndigheterna menar att ett sådant tillvägagångssätt inte skulle vara berättigat med hänsyn till det stöd sådana regioner förtjänar, som innebär att det måste finnas ett visst minsta incitament till investeringar.

Kommissionen noterar att de tyska myndigheterna inte anger någon nivå för ett minsta incitament. Kommissionen betonar att syftet med rambestämmelserna inte är att förbjuda stöd till de projekt som blir föremål för kontroll enligt rambestämmelserna, utan syftet är att undvika överdrivna stödnivåer i ett litet antal regionalstödsärenden. Man bör komma ihåg att tillämpningen av rambestämmelserna inte innebär att den högsta tillåtna stödnivån redan i förhand sänks under taket för regionalstöd i alla eller ens de flesta ärenden. Även i de ärenden där kommissionen förutsätter att tillämpningen av en eller av båda de två första bedömningsfaktorerna, dvs. förhållandet mellan kapital och arbetstillfällen samt konkurrensfaktorn, kan leda till en sänkning av den föreslagna stödnivån, skulle det vara möjligt att bevilja en 'bonus' med hjälp av den tredje bedömningsfaktorn, dvs. regionalfaktorn, vilket skulle innebära att åtminstone en del av det stöd som skurits bort enligt de två första faktorerna skulle kunna återfås. De tyska myndigheternas hypotetiska exempel med en sänkning på 85 % av den högsta tillåtna stödnivån är extremt. Det skulle förutsätta ett projekt där det föreslagna investerade kapitalet uppgick till åtminstone 1 miljon ecu per skapat arbetstillfälle och där det understödda projektet skulle leda till en kapacitetsökning i en sektor med allvarlig strukturell överkapacitet och/eller en absolut minskning av efterfrågan och skapa färre indirekta än direkta arbetstillfällen i stödregionerna. Mot bakgrund av storleken på de projekt som omfattas av rambestämmelserna skulle den högsta tillåtna stödnivån i absoluta tal troligen vara betydande även under sådana omständigheter.

4. De tyska myndigheterna hävdar att om den högsta tillåtna stödnivån sänks med upp till 85 % av taket för regionalstöd skulle det inte längre finnas ett tillräckligt incitament för företagen att investera i stödregioner och att stöd helt enkelt skulle beviljas till företag som skulle ha investerat i de regionerna oberoende av möjligheten att få stöd. Rambestämmelserna skulle därför inte bara leda till en sänkning av stödet,

5. De tyska myndigheterna hävdar att tillämpningen av den andra bedömningsfaktorn, förhållandet mellan kapital och arbetstillfällen, skulle kunna leda till en sänkning på upp till 60 % av det ursprungliga beloppet, vilket skulle medföra en diskriminering av kapitalintensiva investeringar till förmån för arbetskraftsintensiva investeringar och bidra till att bevara arbetskraftsintensiva ekonomiska strukturer som inte är tillräckligt konkurrenskraftiga. Detta skulle hämma de europeiska företagens konkurrenskraft.

⁽⁸⁾ KOM(97) 170 slutlig av den 16 april 1997.

Kommissionen avvisar detta argument. Eftersom regionalstöd vanligen består av kapitalstöd, är det uppenbart att sådant stöd uppmuntrar till lokalisering av kapitalintensiva projekt till stödområden. Även om denna utveckling är positiv, är det inte självklart att en sådan politik leder till att det skapas ett stort antal arbetstillfällen i de mindre gynnade regionerna, vilket är ett viktigt mål för regionalpolitiken. Med utgångspunkt från en glidande skala kommer den andra bedömningsfaktorn, förhållandet mellan kapital och arbetstillfällen, endast att beröra projekt där det föreslagna stödet per skapat eller bevarat arbetstillfälle är mycket högt (över 200 000 ecu). När det gäller det hypotetiska fall som de tyska myndigheterna hänvisar till, skulle en sänkning med 40 % under taket för regionalstöd endast beröra projekt där stödet per skapat eller bevarat arbetstillfälle uppgår till minst 1 miljon ecu. Såsom nämns ovan skulle dessutom en sänkning enligt den andra bedömningsfaktorn, förhållandet mellan kapital och arbetstillfällen, kunna dämpas eller helt uppvägas genom tillämpning av regionalfaktorn, t.ex. när man beräknar att det kommer att skapas ett stort antal indirekta arbetstillfällen jämfört med antalet direkta arbetstillfällen. Rambestämmelserna ger företagen rätt att själv fatta alla beslut om investeringsstruktur och personal. Syftet med rambestämmelserna är inte att försöka bevara företag som inte är konkurrenskraftiga, vilket de tyska myndigheterna hävdar utan att ha några bevis.

6. De tyska myndigheterna vidhåller att konkurrensfaktorn har formulerats på ett sätt som inte beaktar problemet med relevant marknad och inte skiljer mellan situationen på marknaden i allmänhet och den särskilda utvecklingen inom vissa marknadssegment (marknadsnischer). Detta väcker tvivel beträffande den förutsägbarhet som krävs och beträffande huruvida kommissionens beslut kommer att bygga på korrekta uppgifter. Även investeringsprojekt med innovativa inslag som skulle säkra företagets konkurrenskraft på lång sikt och därmed lokaliseringen (Standort) i Europa, skulle behöva räkna med en stor sänkning av stödnivån om det fanns farhågor om kapacitetsökning eller vikande marknad.

Kommissionen kan inte godta dessa argument. För det första berör konkurrensfaktorn främst den relevanta sektorn eller undersektorn, inte den relevanta marknaden. Detta ligger i linje med kommissionens konsekventa praxis i ärenden om statligt stöd (till skillnad från andra områden inom konkurrenspolitiken), där bedömningen koncentreras på stödmottagaren och den bransch där företagen är verksamma och inte på identifiering av konkurrensbegränsningar som stödmottagarens produkter ställs inför. Denna praxis

bekräftas i kommissionens tillkännagivande om definitionen av relevant marknad i gemenskapens konkurrenslagstiftning (*) (fotnot 1). I rambestämmelserna klargörs (i avsnittet om definitioner) att den sektor som skall beaktas kommer att definieras på lägsta möjliga nivå enligt NACE-systemet.

I rambestämmelserna anges i avsnittet om definitioner att den relevanta produktmarknaden vid fastställande av marknadsandelar anses bestå av de produkter som omfattas av investeringsprojektet och, i förekommande fall, av de produkter som konsumenterna eller tillverkarna betraktar som substitut för dessa. Den relevanta geografiska marknaden omfattar vanligen EES eller en betydande del av EES.

När det gäller bedömning av projekt som genomförs av företag med en marknadsandel om minst 40 % i fråga om en eller flera berörda produkter, anges uttryckligen i punkt 3.6 i rambestämmelserna att det skulle kunna göras undantag från den allmänna regeln om att sänka det tillåtna stödet, 'till exempel om företaget genom verklig innovation skapar en ny produktmarknad'.

När det gäller frågan om huruvida marknaden är vikande, anges i definitionen i rambestämmelserna att detta bedöms på grundval av den genomsnittliga årliga tillväxttakten för den synliga konsumtionen av produkterna i fråga under de senaste fem åren i förhållande till tillverkningsindustrin som helhet inom EES. En vikande marknad anses inte föreligga om det finns en stark uppgående trend i den relevanta tillväxttakten för efterfrågan på produkten eller produkterna.

7. De tyska myndigheterna hävdar tillämpningen av regionalfaktorn kan komma i konflikt med den fria konkurrensen inom gemenskapen, eftersom investerarna kommer att söka leverantörer eller köpare där det är ekonomiskt lönsamt. Om investeringsföretaget skulle göra leverantörerna eller köparna beroende av hur mycket stöd som finns tillgängligt, skulle detta leda till en allmän felallokering av resurser. De tyska myndigheterna tvivlar också på att ett företag

(*) EGT C 372, 9.12.1997, s. 5.

på förhand kommer att kunna uppge vilka leverantörer eller kunder som det kommer att handla med och antalet arbetstillfällen som kommer att skapas genom ett projekt. Ett investeringsprojekt är inte någon statisk verksamhet, utan måste anpassas till förändrade marknadsförhållanden. Denna bedömningsfaktor skulle också kunna motverka främjandet av regional utveckling, där stöd används för att uppmuntra exportföretag till lokalisering i stödområden.

Kommissionen anser att antalet skapade arbetstillfällen kan användas som ett mått på i vilken omfattning ett projekt bidrar till utvecklingen av en region. Som nämnts ovan överensstämmer detta tillvägagångssätt helt med slutsatserna från toppmötet om sysselsättningen den 20–21 november 1997 i Luxemburg, där Europeiska rådet konstaterade att det är viktigt att 'inrikta sig på stödsystem som främjar ekonomisk effektivitet och sysselsättning utan att därför medföra en snedvridning av konkurrensen'. Kommissionen godtar att det inte alltid kommer att vara möjligt att på förhand exakt ange vilka effekter i form av nya direkta och indirekta arbetstillfällen ett projekt kommer att ha. Detta är det främsta skälet till att rambestämmelserna innehåller särskilda bestämmelser om kontroll i efterhand så att genomförandet av projektet kan utvärderas i förhållande till de uppskattningar som gjordes när projektet anmälades.

Kommissionen håller med om att företagen naturligtvis kommer att söka leverantörer eller köpare där det är ekonomiskt lönsamt. Syftet med rambestämmelserna är inte att påverka företagen i detta hänseende och kommissionen tror inte heller att så kommer att ske. Det bör också betonas att denna bedömningsfaktor inte kommer att ligga till grund för sänkning av stödet (vilket de båda andra faktorerna kan komma att göra) eftersom dess minimivärde är lika med 1. Detta hindrar faktorn från att motverka politiken att uppmuntra exportföretag att lokalisera sig i ett stödområde. Kommissionen anser att det är rimligt att ge en 'bonus' till de projekt som genererar ett relativt stort antal indirekta arbetstillfällen i de berörda störegionerna.

8. De tyska myndigheterna tvivlar på att kommissionen kommer att hålla fast vid tidsfristen på två månader för den inledande undersökningen och tidsfristen på fyra månader för förfarandet enligt artikel 93.2. Även en tidsperiod på sex månader skulle kunna verka avskräckande för investerare, eftersom det inte skulle

vara möjligt att beräkna den stödnivå som sannolikt skulle tillåtas. Dessutom orsakar rambestämmelsernas krav på uppgifter en stor administrativ börda.

Kommissionen har tidigare meddelat de tyska myndigheterna att även den är angelägen om att tillämpningen av rambestämmelserna inte skall avskräcka från stora investeringar. Det är just därför som det är kommissionens fasta föresats att hålla rambestämmelsernas tidsfrister för bedömning av anmälda ärenden, nämligen två månader för den inledande bedömningen och ytterligare fyra månader i de ärenden där kommissionen kan tvingas att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2. Dessa tidsfrister kommer att vara en stor utmaning för kommissionen, en utmaning som den är fast besluten att anta. I rambestämmelserna anges dessutom att kommissionen, om anmälan är ofullständig, kommer att skicka en begäran om kompletterande uppgifter till medlemsstaten inom tio arbetsdagar.

Vad gäller den administrativa bördan, upprepar kommissionen att anmälningströsklarna har satts högt, eftersom syftet är att rambestämmelserna varje år endast skall fånga upp ett litet antal projekt, som på grund av sin storlek orsakar särskilda farhågor beträffande snedvridning av konkurrensen. Detta överensstämmer helt med kommissionens politik att koncentrera resurserna på de viktigaste ärendena, en politik som stöds av medlemsstaterna. För att minska risken för missförstånd om vilka uppgifter kommissionen begär och för att påskynda beslutsprocessen, finns ett detaljerat standardformulär för anmälan som bilaga till rambestämmelserna.

Slutsats

De tyska myndigheterna konstaterar i sin skrivelse av den 31 mars 1998 att de inte kan godta de nya rambestämmelserna.

Det krav på anmälan som fastställs i de sektorövergripande rambestämmelserna är en lämplig åtgärd enligt artikel 93.1 i EG-fördraget. Mot bakgrund av de skäl som beskrivits ovan anser kommissionen att det inte finns nå-

gon anledning för kommissionen att ändra den lämpliga åtgärd som föreslogs medlemsstaterna i en skrivelse av den 5 mars 1998.

14 medlemsstater har utan att ställa några villkor godtagit kravet på anmälan i de sektorövergripande rambestämmelserna. Därmed är Tyskland den enda medlemsstat som inte har godkänt kravet. För att kommissionen skall kunna tillämpa rambestämmelserna och säkerställa likabehandling inom hela gemenskapen, måste den därför inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 för alla de tyska stödprogram enligt vilka stöd som omfattas av kravet på anmälan enligt de sektorsövergripande rambestämmelserna om regionalstöd till stora investeringsprojekt skulle kunna beviljas. Detta innebär alla godkända stödprogram enligt vilka stöd kan beviljas upp till en nivå som motsvarar någon av de två anmälningströsklarna samt stödprogram enligt vilka stöd kan kumuleras med stöd från ett annat stödprogram för att uppnå samma nivå. Detta gäller framför allt de viktigaste tyska regionala stödprogrammet, programmet för förbättring av regionala ekonomiska strukturer (26. Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur⁽¹⁰⁾), och det stödprogram som gäller skatter (Investitionszulagengesetz⁽¹¹⁾).

Som ett led i detta förfarande ger kommissionen härmed den tyska regeringen tillfälle att inom två veckor från

mottagandet av denna skrivelse lämna eventuella synpunkter och kompletterande uppgifter som kan behövas för kommissionens bedömning.

Kommissionen meddelar härmed den tyska regeringen att den kommer att offentliggöra denna skrivelse dels som ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och därigenom ge andra medlemsstater och berörda parter tillfälle att yttra sig, dels i EES-supplementet till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och därigenom även ge berörda parter i EFTA-staterna tillfälle att yttra sig.”

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna och övriga berörda parter att lämna eventuella synpunkter på stödåtgärderna i fråga inom två veckor från det att denna skrivelse har offentliggjorts till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktoratet för statligt stöd
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax nr: (32-2) 296 95 79.

Dessa synpunkter kommer att framföras till Tysklands regering.

⁽¹⁰⁾ Ärende N 123/97.

⁽¹¹⁾ Ärende N 494/A/95.

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till rådets beslut om att sluta ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Europarådet för att, i enlighet med artikel 7.3 i rådets förordning (EG) nr 1035/97 av den 2 juni 1997 om inrättande av ett europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet, inleda ett nära samarbete mellan centrumet och Europarådet

(98/C 171/05)

*KOM(1998) 255 slutlig — 98/0143(CNS)**(Framlagt av kommissionen den 5 maj 1998)*

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1035/97 av den 2 juni 1997 om inrättande av ett europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet, särskilt artikel 7.3 i denna, i förbindelse med artikel 228.2 första meningen och 228.3 första stycket i EG-fördraget,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

med beaktande av följande:

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Europarådet om att, i enlighet med artikel 7.3 i rådets förordning (EG) nr 1035/97 av den 2 juni 1997 om inrättande av ett europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet, inleda ett nära samarbete mellan centrumet och Europarådet bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Europarådet, som avses i artikel 7.3 i rådets förordning (EG) nr 1035/97 om inrättande av ett europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet, antas på Europeiska gemenskapens vägnar.

Avtalstexten finns som bilaga till detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse en behörig person som skall underteckna avtalet för gemenskapens räkning.

UTKAST TILL AVTAL MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH EUROPARÅDET OM
ATT, I ENLIGHET MED ARTIKEL 7.3 I RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 1035/97 AV DEN
2 JUNI 1997 OM INRÄTTANDE AV ETT EUROPEISKT CENTRUM FÖR ÖVERVAKNING AV
RASISM OCH FRÄMLINGSFIENTLIGHET, INLEDA ETT NÄRA SAMARBETE MELLAN
CENTRUMET OCH EUROPARÅDET

EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH EUROPARÅDET
HAR INGÅTT DETTA AVTAL

med beaktande av följande:

Europeiska unionen antog den 2 juni 1997 förordning (EG) nr 1035/97 om inrättande av ett europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet (nedan kallat centrumet).

Syftet med centrumet är att förse gemenskapen och medlemsstaterna med objektiva och tillförlitliga uppgifter, som är jämförbara på europeisk nivå, om företeelser som rasism, främlingsfientlighet och antisemitism.

Europarådet har redan betydande erfarenhet på detta område.

Centrumet bör i sin verksamhet ta hänsyn till den verksamhet som redan bedrivs av Europarådet och sträva efter att tillföra ett mervärde. Det är därför lämpligt att inleda ett nära samarbete med Europarådet, särskilt med den europeiska kommissionen mot rasism och intolerans (ECRI).

Centrumet skall i enlighet med förordning (EG) nr 1035/97 samordna sin verksamhet med Europarådets verksamhet, särskilt när det gäller centrumets verksamhetsprogram.

Europarådet skall utse en oberoende person som medlem av centrumets styrelse.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

I. Utbyte av information och data

1. Regelbundna kontakter skall etableras mellan direktören för det europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet (nedan kallat centrumet) och Europarådets generalsekretariat, särskilt sekretariatet för den europeiska kommissionen mot rasism och intolerans (nedan kallad ECRI), på lämplig nivå.

2. Centrumet och ECRI skall sörja för ett ömsesidigt utbyte av information och data som samlas in i samband med deras verksamhet. I utbytet ingår inte uppgifter och arbeten av konfidentiell natur från de två organen.
3. Den information och de data som centrumet respektive ECRI ställer till förfogande kan användas av båda organen i deras egen verksamhet.
4. Centrumet och ECRI skall på ömsesidig basis genom sina nätverk se till att resultaten av deras respektive arbete får största möjliga spridning.
5. Centrumet och ECRI skall sörja för ett regelbundet utbyte av information om föreslagen och pågående verksamhet.

II. Samarbete

6. Centrumet och ECRI skall regelbundet samråda för att samordna verksamheten, särskilt när det gäller att utarbeta centrumets arbetsprogram. Avsikten med detta samråd är att se till att organens respektive program kompletterar varandra och att i möjligaste mån undvika överlappning.
7. Genom detta samråd kan centrumet och ECRI också komma överens om att bedriva gemensam eller kompletterande verksamhet på områden av gemensamt intresse. Detta samarbete syftar till att åstadkomma en optimal resursanvändning, särskilt när det gäller vetenskapliga forskningsprojekt.

III. Europarådets utnämnannde av en medlem av centrumets styrelse

8. Europarådets generalsekreterare skall, bland medlemmarna av ECRI, utnämna en oberoende person som ordinarie medlem av centrumets styrelse, samt en suppleant.

Denna fråga skall tas upp vid de regelbundna kontakterna mellan Europeiska kommissionen och Europarådets generalsekreterare.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3330/91 om statistik över varuhandel medlemsstater emellan (INTRASTAT) ⁽¹⁾

(98/C 171/06)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1998) 270 slutlig — 97/0155(COD)

(Framlagt av kommissionen den 27 april 1998 i enligt artikel 189a.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 203, 3.7.1997, s. 10.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

(Ändringsförslag 1)

Sjätte stycket i ingressen beaktandemeningen oräknad

För att begränsa deklarationsbördan och försäkra sig om en jämlik behandling av de uppgiftsskyldiga är det lämpligt att låta de frivilliga uppgifterna utgå, men icke desto mindre är angivande av ursprungslandet av ett särskilt intresse för flera användare och bör därför ännu bibehållas.

För att begränsa deklarationsbördan för företagen och framför allt för små och medelstora företag är det lämpligt att låta transportsättet och leveransvillkoren samt de frivilliga uppgifterna utgå för företag med begränsad handel och att begränsa insamlingen av uppgifter från andra företags förhållande till de nationella behoven.

(Ändringsförslag 2)

Artikel 1.4

Artikel 23.2 (förordning (EEG) nr 3330/91)

2. Medlemsstaterna kan ej kräva, att andra uppgifter än de, som avses i punkt 1, skall omnämnas i informationsmediet för statistik med undantag för följande uppgifter:

2. I syfte att begränsa antalet små och medelstora företag som är skyldiga att lämna detaljerade statistiska uppgifter skall kommissionen i enlighet med artikel 30 i denna förordning fastställa en tröskel under vilken medlemsstaterna ej kan kräva, att andra uppgifter än de, som avses i punkt 1, skall omnämnas i informationsmediet för statistik. Denna tröskel skall fastställas till den högsta nivå som kan säkerställa kompatibilitet mellan de uppgifter som samlas in i medlemsstaterna. I detta avseende kan kommissionen fastställa olika värden för de olika medlemsstater.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

- a) i mottagande medlemsstat, ursprungsland,
- b) leveransvillkoren, till och med den 3 december 1999.

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Förutom de uppgifter som fastställs i punkt 1 kan medlemsstaterna, uteslutande vad gäller de uppgiftsskyldiga vars årliga värde för försändelser och mottagna leveranser överstiger ovannämnda tröskel, kräva att följande uppgifter skall omnämnas i informationsmediet för statistik:

- a) i mottagande medlemsstat, ursprungsland,
- b) leveransvillkoren, till och med den 3 december 1999,
- c) i avsändande medlemsstats ursprungsregion; i mottagande medlemsstat, mottagande region.

III

(Upplysningar)

RÅDET
KOMMISSIONEN
EUROPAPARLAMENTET

Meddelande om anordnande av allmänna uttagningsprov*(98/C 171/07)*

Rådets generalsekretariat, Europeiska gemenskapernas kommission och Europaparlamentet anordnar följande allmänna uttagningsprov:

EUR/C/140: Engelskspråkiga sekreterare ⁽¹⁾

Sista dagen för inlämning av ansökningar är den **17 juli 1998**.

⁽¹⁾ EGT C 171 A, 5.6.1998 (engelsk utgåva).

KOMMISSIONEN

Media II — Utveckling och distribution (1996—2000)

Genomförande av programmet för främjande av utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk

Meddelande om ansökningsomgång 7/98

Stöd till utveckling av multimedia

(98/C 171/08)

(Text av betydelse för EES)

1. Inledning

Detta meddelande om uppmaning till ansökningsomgång grundas på rådets beslut om genomförande av ett program för främjande av utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk (Media II — Utveckling och distribution 1996—2000), som antogs av rådet 11 juli 1995 (95/563/EG) och publicerades i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* L 321 den 30 december 1995.

Bland de åtgärder som skall vidtas enligt ovanstående beslut återfinns främjande av utveckling av produktionsprojekt för marknaden, särskilt den europeiska.

2. Syfte

Detta meddelande riktar sig till europeiska företag som ägnar sig åt multimediaprojekt. Det beskriver hur man beställer de handlingar som är nödvändiga för att lämna in ett förslag för att få finansiellt bidrag från gemenskapen.

Den avdelning vid kommissionen som ansvarar för administrationen av detta meddelande om ansökningsomgång är Media-enheten vid generaldirektorat X, Information, kommunikation, kultur, den audiovisuella sektorn.

De europeiska företag som önskar svara på denna uppmaning till ansökning och motta handlingen "Riktlinjer för inlämning av förslag för att få ekonomiskt stöd inom utvecklingsområdet" skall skicka en beställning per post eller per telefax till:

Europeiska kommissionen, M. Jacques Delmoly, enhetschef, GD X/C/2, L 102 7/923, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, fax (32-2) 299 92 14.

Kommissionen åtar sig att skicka ovanstående handling senast två dagar efter mottagande av beställningen.

Sista dag för inlämning av förslag till ovanstående adress är den **4 september 1998**.
